

1929

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt, picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10. 15.

Anul VII.

București.

No. 1.

Un an nou.

*Un an nou, dar ținta noastră este veche.
Un an nou ne stă în față; dar cum îl primim noi?*

Trebuie să fim foarte recunoscători Părintelui nostru ceresc pentru bunătatea Lui și pentru mila Lui față de fiii oamenilor. El a rânduit ca lucrurile pe pământul nostru să aibă loc periodic. Este seară și este dimineață; e început de săptămână și sfârșit de săptămână; este început de lună și sfârșit de lună; e început de an și sfârșit de an. Și todeauna lucrurile ni se prezintă ca ceva nou. Natura însăși prezintă o varietate înfinită de forme, așa că nu există două frunze la fel pe lume, și nu există două răsărituri sau apusuri de soare la fel pe lume. Toate câte le-a făcut Dumnezeu sunt todeauna noi, frumoase și pline de frăgezimea vieții.

Ne stă în față un an nou; dar suntem și noi oameni noi?

Un om nou se cunoaște prin aceea că la fel cu celelalte lucruri pe cari Dumnezeu le face todeauna noi, își păstrează frăgezimea vieții.

După cum zilele se înnoesc fără sfârșit, și după cum anii se înnoesc iarăși și iarăși, tot astfel este o necesitate pentru om să se înnoască zilnic, să se înnoască săptămânal, să se înnoască lunar, și să se înnoască anual. În ce? Să se înnoască în frăgezimea vieții. Să poți simți din nou că omul a venit în atingere cu Creatorul lui.

Ni se spune că materialul din care este format corpul omenesc se preschimbă din

șapte în șapte ani. În fiecare noapte, de altfel, în timpul somnului, corpul se reface și celulele cari și-au consumat puterile se refac. Putem însă noi observa cum zi după zi omul nostru dinăuntru se face, și cum din an în an fînța noastră lăuntrică se înnoește. Rămânem noi oameni vechi?

Știm că numai oamenii noi vor intra pe porțile Noului Ierusalim.

Să ne grăbim dar cu înnoitul. Singura cale este zilnica și neîntrerupta comuniune cu Dumnezeu, Dătătorul de viață; viața de rugăciune, de exercitare a virtuților creștine, de hrănire a omului dinăuntru cu nepieriloarele și viile cuvinte ale lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură.

Această ființă și-a propus-o încă de multă vreme „Curierul Misionar”, ca să fie un ajutor pentru înnoirea vieții. Și a început lucrul de acolo de unde trebuie. A avut todeauna în sânul său hrană bună sufletească pentru copii, lecțiuni din Cuvântul lui Dumnezeu. A avut și șfaturi și îndrumări pentru toți cei cari sunt interesați de progresul lucrării misionare. A luat pe fiecare în parte, l-a îndrumat și l-a sfătuit ca pe un frate și ca pe o soră. A adus vești din lucrarea noastră. S'a făcut în sfârșit un adevărat „Curier Misionar”. Din paginile lui și în viitor vom primi „cuvântul potrivit la timp potrivit”.

Urăm însă tuturor celortoarelor „viață nouă după voia lui Dumnezeu”.

Curierul Misionar.

PROCES VERBAL

asupra celei de a doua

Adunări Generale a Conferinței Muntenia, ținută în București

dela 14—17 Octombrie 1926.

A doua adunare anuală a Conferinței Muntenia, a avut loc anul acesta în București dela 14—17 Octombrie. Ședințele s'au ținut în localul nostru din Str. Labirint 116. Au luat parte membrii din bisericile din Muntenia, Oltenia și Dobrogea, serbând cu toții momente de adevărată iubire creștinească. Ca oaspete din partea Conferinței Generale, am avut pe iubitul nostru frate L. R. Conradi, veteranul lucrării din Europa. Uniunea Română a fost reprezentată deasemenea prin Președintele ei, P. P. Paulini și Secretarul D. Florea.

Seria ședințelor Adunării Generale s'a deschis în ziua de 14 Octombrie ora 9, 15 a. m. de către fr. Ioan Bauer, Președintele Conferinței Muntenia, cu cântare și rugăciune. Cele 70 de biserici au fost reprezentate prin peste 200 delegați.

Președintele Conferinței, Ioan Bauer, a prezentat un raport asupra situației și progresului lucrării în ultimii trei ani. În intervalul acestor trei ani, numărul bisericilor aproape s'a dublat, deoarece în anul 1923 am avut 39 de biserici, iar în 1926 s'a ridicat la 70. În ceea ce privește numărul membrilor, s'a ridicat la mai mult decât dublu, căci în anul 1923 am avut 1176 membri, iar în 1926 am avut 2481 membri.

Cassierul Conferinței, a prezentat apoi raportul financiar din ultimii trei ani, care a fost discutat și primit cu unanimitate de voturi.

Pentru pregătirea și studierea lucrărilor Adunării Generale a Conferinței, s'au ales, cu unanimitate de voturi următoarele Comitete: 1) de Hotăriri, 2) de Numiri, și 3) de Acreditări, potrivit organizației noastre bisericesti.

Comitetul de Hotăriri a propus următoarele hotăriri, cari au fost discutate și pri-

mite, cu unanimitate de voturi, în ședințele adunării generale, după cum urmează:

1) Având în vedere nemărginita iubire și purtare de grije a lui Dumnezeu, prin aceea că ne-a păzit în pace, sănătate și credință statornică până acum, și văzând noi puternica realizare a marilor Sale făgăduinți, prin aceea că Evanghelia progresaază pretutindeni, hotărîm, ca în semn de recunoștință față de Bunul nostru Creator, să-I aducem în această adunare închinarea și mulțumirea cuvenită și să ne consacram din nou pe altarul Său.

2) Exprimăm și de data aceasta mulțumirile noastre respectuoase Onor. Minister de Culte și de Interne pentru că au binevoit să ne asigure respectarea libertății cultului, potrivit Constituției.

3) Văzând, că în mod intenționat și provocător, persoane străine de Biserica noastră, uzează de numele nostru, pentru ca sub această înfățișare să poată răspândi mai ușor învățături contrarii Cuvântului lui Dumnezeu și dăunătoare bunului nume al Bisericii noastre, hotărîm să respingem cu desăvârșire calomniile pe cari aceste persoane interesate caută să le răspândească și să ne desolidarizăm de orice persoană și orice mișcare, care ar face o asemenea lucrare rea.

De aceea declarăm cu această ocazie, că noi nu putem numi frați de ai noștri în credință, decât pe aceia, cari împreună cu noi caută să aducă mărirea lui Dumnezeu prin rămânerea în Biserica noastră și conlucrare pentru progresul cauzei acestei Biserici.

Rugăm de asemenea și Conducerea Uniunii, să ia măsurile dictate de împrejurări pentru a lămuri opinia publică asupra faptului că, noi nu recunoaștem decât o sin-

gără Biserică a Adventiștilor de Z. Ș., și să **facă** acei pași necesari pentru a păstra neștirbite drepturile noastre ca Biserică.

4) După cuvântul Domnului Hristos, care **zice**: „Voi sunteți sarea pământului și lumina lumii”, hotărîm ca, toți predicatorii, misionarii evanghelici, presbiteri și slujbașii Bisericilor noastre, să nu pregete a îndemna și sfătui pe toți credincioșii, să ducă o viață sfântă atât în familie cât și în societate.

5) Copiii noștri fiind expuși la influențe din afară, dăunătoare moralei, hotărîm a-i pune tot mai mult la adăpost înființînd în toate Bisericile Școli de Sabat pentru copii, cari să aibă la îndemână instructorii, încăperile și materialul potrivit, pentru studiu.

6) Avînd în vedere marea lucrare ce avem de făcut și nevoia ce se simte de lucrători bine educați și experimentați, hotărîm să invităm pe tinerii și tinerele noastre să consacre viața lor în serviciul Domnului și să se pregătească a merge la Institutul nostru Biblic, unde să-și adune cunoștințele necesare.

Rugăm toate Bisericile, ca acolo, unde tinerii nu ar avea mijloace de întreținere la școală, și unde împrejurrarea ar permite, să susțină dintre tinerii lor la Institutul Biblic.

Deasemenea se recomandă călduros Bisericilor să dea o deosebită atenție fondului de educație.

7) Pentru că Domnul a rânduit, ca poporul Său să aducă mijloace în tezaurul Său, așa ca vestirea Evangheliei să fie indestulător sprijinită, hotărîm ca predicatorii, misionarii evanghelici și presbiterii bisericilor să vină în ajutor în această direcție cu sfaturi și indemnuri potrivite cu Mat. 23, 23; 1 Cor. 9, 13 și Mal. 3, 9. 10.

8) Mulțumim Casei noastre de Editură, pentru toate sacrificiile ce a făcut pentru tipărirea unei noi cărți de imnuri, cu note, pe care a și pus-o la dispoziție, precum și a altor scrieri explicative, și cunoscând marele folos pe care îl pot aduce aceste cărți în Bisericile și familiile noastre,

hotărîm ca să stăruim la răspîndirea acestor scrieri, așa ca în timp cât mai scurt să putem pune din nou la dispoziție casei de editură sumele necesare pentru tipărirea unei noi scrieri.

9) Avînd în vedere hotărîrea Uniunii Române în ce privește inzestrarea Institutului nostru Biblic cu mobilierul necesar, hotărîm ca în Sabatul dela 16 Octombrie, 1926, dimineața să se facă o colectă specială în acest scop.

10) Avînd în vedere că lucrarea de colportaj cu scrieri creștine este o lucrare de primul rang pentru predicarea Evangheliei, hotărîm ca toți lucrătorii Conferinței și slujbașii Bisericilor să depună toate silințele pentru a deschide interesul membrilor pentru această lucrare.

Comitetul de Acreditări a propus următoarele persoane în lucrarea misionară din Conferința Muntenia, pentru anul 1927:

Predicatori: Ioan Bauer, A. N. Darie, David Făurescu, Gh. Stănescu, C. Florescu, Ioan Toma, Gr. Dașoveanu, și propus pentru întărire ca predicator I. Gheorghisor.

Predicatori-ajutori: Ioan Stănescu, W. Steinmeier, P. Păunescu și Vlad Mocanu.

Lucrători-Biblici: P. Olteanu, Chiriță Doagă, Vasile Tolan, Arsene Duică, T. Coconcea, N. Arcaliefski, C. Trașcă, Ioan Mazilu și D. Paraschiv.

Lucrători-interim: Ștefan Ivăncică și Maria Dragomirescu.

Soră de caritate: Ecaterina Șrom.

Secretară: M. Șerbănescu.

Comitetul de Numiri a propus ca slujbași în Conferința Muntenia pe anul 1927 pe următoarele persoane:

Președinte: Ioan Bauer.

Cassier: O. Fasnacht.

Secretar și cassier-ajutor: T. Coconcea.

Secretar de biuro: M. Șerbănescu.

Secretar al departamentului Misunii Interne, Șc. de Sabat și M. Voluntarilor: Petre Păunescu.

Șeful colportorilor: Nicolae Dorobăț.

Comitet: Ioan Bauer, A. N. Darie, O. Fasnacht, Ilie Stroescu, C. Oatu, N. Dorobăț și C. Constantinescu (Brăila).

Propunerile acestor două comitete au fost de asemenea primite cu unanimitate de voturi.

Sabatul dela 16 Octombrie a fost o zi de o deosebită binecuvântare. Fratele L. R. Conradi, pe baza textului din Luca 10, 23, 24, în deplină binecuvântare, rosti cuvinte de îmbărbătare și de reinviore, prin care toți cei ce față s'au simțit reînsuflețiți și întăriți în credință.

În Școala de Sabat au luat parte 703 membri și 142 vizitatori, iar darurile au fost în valoare de 8608,25 Lei.

În după amiaza zilei Domnului a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare

în serviciul de predicator, după uzul Bisericii noastre, a fratelui Ilie Gheorghisor.

Duminică, 17 Octombrie, a avut loc, după amiază, o frumoasă producție a tineretului, cu recitări, dialoguri și coruri.

Prezența Duhului Sfânt a fost simțită la toate adunările acestei Conferințe anuale și deă Domnul, ca binecuvântările primite în aceste zile să rămână neșterse din mintea și inima fiecărui, și să aducă pretutendeni roade de bogat seceriș pentru împărăția lui Dumnezeu.

Președinte,
Ioan Bauer.

Secretar,
T. Coconcea.

PROTOCOLUL adunării anuale a Conferinței Transilvania.

Dela 21—24 Octombrie, 1926, în Cluj.

Dela 21—24 Octombrie 1926, s'a ținut în Cluj, potrivit organizației noastre bisericesti, adunarea anuală a grupului de Comunități numit Conferința Transilvania. Au luat parte delegații tuturor celor 78 de Comunități și Grupe din aceasta Conferință. Din partea conducerii Organizației am avut în mijlocul nostru ca invitat, pe vechiul Pionier Fratele Conradi L. R. din partea Diviziunii Europene, apoi Fratele P. P. Paulini Președintele Uniunii, Fratele D. Florea Secretarul Uniunii, Fratele N. Dorobăț Dirigintele Colportorilor din Uniune și Conducerea Conferinței noastre.

Deschizând seria ședințelor, Fratele Șt. Demetrescu Președintele Conferinței a arătat cât de mult trebuie să mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a ținut în viață până acuma și că ne-a ajutat să găsim bunăvoință din partea Înaltelor Autorități, ca să putem lua parte la această adunare anuală unde vom avea bucuria să auzim despre progresele lucrării și să fim reînsuflețiți prin noui indemnuri din cuvântul lui Dumnezeu. Studiile biblice și predicile au și produs într'adevăr această reînsuflețire.

Rapoartele Conducerii Conferinței au a-

rătat că la finele anului 1923 Conferința noastră numără 1398 de membri; iar la 30 Septembrie 1926 numărul membrilor a fost de 1805. Avându-se în vedere că în cursul anilor 1925—1926 au fost cedați Conferinței Banatului 195 de membri, reiese că sporul de membri în acești ultimii 3 ani a fost de 602 membri. Sporul acesta de membri a adus cu sine primirea prin vot a 37 Comunități noi.

S'au prezentat și s'au primit prin vot unanim rapoartele despre situația financiară a Conferinței în anii aceștia, cu care ocazie delegații și-au arătat dorința, ca pe viitor membri noștrii să facă și mai mari sacrificii pentru lucrarea Evangheliei.

S'au prezentat și s'au primit apoi cu unanimitate de voturi propunerile pregătite de către Comitetele speciale alese în acest scop, și anume:

Comitetul de hotăriri a prezentat următoarele: 1) Hotărire de mulțumire față de Dumnezeu, votată prin ridicare în sus și rugăciuni rostiți de către trei frați predicatori. 2) Hotărire de mulțumire față de Onor. Minister de Culte și Interne. 3) Hotărire privitoare la indemnurile de dat tine-

retului, ca să consacre viața pentru serviciul Domnului și să studieze în Institutul nostru pentru a avea pregătirea necesară; iar Comunitățile să ajute la aceasta pe cei lipsiți de mijloace. 4) Hotărîre privitoare la credincioșia membrilor la zecimi și daruri, care atrage asupra noastră și a altora binecuvântările lui Dumnezeu. 5) Hotărîre privitoare la facerea unei colecte pentru procurarea mobilierului necesar Institutului Biblic din Diciosânmartin. 6) Hotărîre de a lămuri opinia publică cu privire la acele persoane, cari sub masca de frați ai noștri umblă prin Comunități și provoacă turburări prin învățături deosebite de ale Bibliei. 7) Hotărîre cu privire la funcționarea în toate Comunitățile a Școlii de Sabat pentru copii, care s'a dovedit un foarte bun mijloc de educație. 8) Hotărîre privitoare la indemnurile de dat de către Predicatori, Misionari și Presbiteri, ca toți membrii noștri să ducă o viață sfântă în familie și în societate. 9) Hotărîre cu indemnarea ca membrii noștri să-și procure cu toții folositele cărți „Mărturii”, și „Imnuri Creștine” cu note, care se găsesc la Casa de Editură, în București. 10) Hotărîre privitoare la organizarea în toate Comunitățile a lucrărilor pentru Misiunea Internă.

Comitetul de numiri a prezentat următoarele propuneri cari au fost deasemenea primite cu unanimitate de voturi:

Conducerea Conferinței Transilvania se încredințează provizoriu Uniunii până la hotărîrea definitivă privitoare la Președintele acestei Conferințe.

Cassier și Secretar al Conferinței, Elena Blașiu.

Comitetul Conferinței va fi alcătuit astfel: P. P. Paulini, Fritz Kessel, Șt. Kelemen, J. Polder, D. Roman, J. Gitschner, Zsigmond Miklos.

Secretar pentru Misiunea Internă, Școala de Sabat și Tineret, I. Reit.

Diriginte al Colportorilor, Alex. Nemeș.

Comitetul de acreditări a prezentat următoarea listă, care a și fost primită cu unanimitate de voturi:

Predicatori: Fritz Kessel, Ștefan Kelemen, Johann Polder, Ioan Reit.

Ajutor de Predicatori: Johann Weber, Victor Truppel.

Lucrători Biblici: Petre Corman, Antal Juliska, Toma Dobre, Rudolf Kestner, Bartha Balázs.

Sabatul dela 23 Octombrie a. c. a adus multă binecuvântare. În Școala de Sabat au fost prezenți peste 400 de membri, împărțiți în clase românești, maghiare și germane.

Duminică după amiază tineretul a prezentat coruri și declamații.

În serile de 21, 22 și 24 Octombrie au avut loc cuvântări religioase cu proiecțiuni luminoase, cari au fost foarte bine vizitate.

Adunarea anuală luând sfârșit, delegații s'au despărțit cu dorința să ducă pretutindeni în comunități binecuvântările primite dela Dumnezeu în aceste zile neuitate.

Secr.: E. Blașiu.

IDEALUL ISUS.

763 Redemption Songs.

1. Dorind fericirea, eu adeseori
Am legat gândul meu de ceva trecător;
Dar, nici n'am ajuns idealul iubit
Și visul meu scump m'a'nșelat, a pierit.

Cor: Isus doar rămâne la toți credincios.
Etern Salvator, e numai El, Hristos.

2. Doar singur Isus mi-a rămas credincios:
Aceeș iubire imi dă bucuros;
În El aflu pace, cu El mă mângâiu;
Sub brațu-I puternic eu pot să rămâiu.

Cor. —

3. De-acum înainte pot fi fericit,
Idealul pierdut în Isus l-am găsit.
Mai dulce ca viața imi e voia Sa,
Oriunde pe Domnul cu drag voiu urmă.

Cor. —

D. Florea.

ISLAMUL AMENINȚA.

Una din cele mai dificile probleme ce se prezintă astăzi misionarilor, este înaintarea Islamismului. Aceasta este credința comună din Africa. În fiecare an numeroși tineri părăsesc Universitatea din Cairo și se împărtășesc în sudul și vestul Africii ca misionari ai credinței Islame. Fiecare comerciant Islam este deasemenea un misionar și socotește că asupra lui stă o datorie solemnă de a aduce și pe alții să se închine lui Mohamed. Ei stăruiesc în locurile cele mai izolate, și în multe părți chiar duc lupte de întrecere cu puterile misionarilor, fiecare căutând să câștige mai întâiu diferitele sate.

Nu numai misionarii trebuiesc trimiși afară în Continentul întunecat pentru a se împotrivi năvălirii Islame, ci mai mulți învățători localnici trebuiesc educați și așezați în punctele strategice așa încât băștinașii să poată fi învățați despre principiile Evangheliei, și astfel să fie pregătiți pentru a da naștere unui curent care să străbată prin ținutul dela nord.

Cu puțin mai înainte, Episcopul Overs, scriind cu privire la situația din Liberia, în „The Liberian Churchman”, face următoarele observații :

„Triburile din Africa doresc foarte mult după biserica creștină. Aceasta este suprema ocazie a bisericii. A fi primii în câmp cu învățăturile creștine, este calea cea mai sigură de a opri înaintarea Islamismului”.

Scriind despre viitorul bisericii creștine în Africa, într'un număr recent din „East and West”, Episcopul din Lagos evidențiază amenințarea Islamismului în Nigeria și țările mărginașe.

„Din pricină că Mahomedanii nu cer o schimbare a vieții, ci numai îndepărtarea idolatriei care deja și-a pierdut puterea, le este ușor să facă adepți. Neconținut este luptă între Islamism și Creștinism, căci fiecare vrea să câștige el mai întâiu influența într'un sat, și este firesc că primul venit să obțină

cea mai bună ocazie. Neîndoios că islamismul este o credință cu mult superioară păgânismului, și noi nu ne-am împotrivi ca oamenii să devină Musulmani dacă am ști că aceasta este o piatră pe care să se clădească creștinismul; dar experiența ne spune că așa ceva este o raritate. Noi nu putem fi mulțumiți ca păgânătatea întunecată să primească lumina de lună a credinței Islame și în consecință să îndepărteze plinătatea luminii Soarelui Dreptății, lucru de care trebuie să ne temem să nu se împlinească”.

Politica adoptată astăzi de misionarii Islamului este o pace plină de tact: ei nu silesc prin sabie primirea credinței lor: tacticile li s'au schimbat. Dr. Zwemer, în cartea sa, „The Unoccupied Mission Fields of Asia and Africa” scrie :

„Odinioară, Islamismul pășise pe urmele Musulmanilor invingători. Mai târziu, drumurile robilor ajunseră mijloacele de propagandă Musulmană. Astăzi, mișcarea este mai întinsă, mai vastă, mai amănunțită, fără a suferi vreo stănenire, ci fiind tare, sigură, și întinsă ca un fluviu puternic. Din Nigeria nordică, negustorii Hausa duc Koranul și catehismul Musulman oriunde pornesc cu mărfurile lor. Mai înainte de a-și deschide prăvălia într'un district păgân, moscheea este deja clădită lângă ea. Laicii, într'o simțire, toți sunt predicatori. Negustorul ca și conducătorul cămii sunt mândri de Profetul lor și de Cartea lui. Dacă nu pot să o cetească, cel puțin o sărută, și o poartă ca un talisman, ducând-o pretutindeni. Toate straturile sociale sunt propagandiste.

Dacă în țările în cari sunt deja întemeiate biserici nu se fac eforturi mai mari, este lucru sigur că Islamul își va socoti pe băștinașii Africii ca pe credincioșii lui. La lucrul acesta chiar au ajuns în multe părți.

Desigur este timpul ca să ne gândim mai serios asupra acestei probleme înspăimântă-

tătoare. Mahomedanismul a pătruns în Africa în urma Creștinismului și cu toate acestea astăzi aproape jumătate din populația ei este Mahomedană. În nordul Africii unde Creștinismul fusese odată înfloritor, Islamul deține acum preponderența. Grădinițele cele rodnică ale lui Dumnezeu s'au schimbat în pustiul uscat al lui Alah. Astfel bisericile înfloritoare, așa de obișnuite să audă predica lui Cyprian, Tertulian și Augustin, au fost nimicite cu desăvârșire. Moscheea musulmană, cu semiluna ei, a luat locul bisericii lui Hristos ce poartă Semnul Crucii. Dela Lagos la Cairo, delă Dakar la Jibouti și până în partea cea mai de jos din Mombassa și fluviu Congo, chemarea la rugăciune se înalță către Mohamed de cinci ori pe zi.

În ultimii zece ani Semiluna s'a ivit acolo unde niciodată mai înainte nu fusese cunoscută; și în locuri în cari misionarii lucraseră ani de zile Mahomedanii și-au făcut adepții lor. Urmașii falșului profet pot fi găsiți în locurile unde Livingstone și alții predicară și muriră.

Misionarii cari lucrează în aceste câmpuri au o însărcinare din cele mai grele și au nevoie de toată încurajarea iubitoare și rugăciunea pe care poate să o facă poporul nostru din țările cu lucrarea mai veche; căci cu toată această greutate de lucru, solia trebuie dusă înainte. Trăind de fapt în ultimele zile ale istoriei pământului, să avem speranța de a vedea sfărâmându-se stavilele de fiecare dată. Este adevărat că în multe locuri s'a făcut drum, dar de sigur că situația pe care o vedem astăzi în Africa cere mai multe rugăciuni ca de obicei, ceea ce înseamnă o strigare neîncetată către Dumnezeu și rugăciune ca El să ne deschidă calea spre victorie.

Aici este marea problemă, însă Marele Conducător din ceruri are soluțiunea în mâna Sa. Să ne unim cu El în toate strădaniile noastre și încontinuu să ne silim a câștiga pe acești oameni din grozava sclavie a superstiției, întunecului și păcatului.

Scrisoarea câștigătoare de suflete.

Lucrarea grupei de corespondență și lucrare personală are o deosebită însemnătate. Dar să scrii scrisori câștigătoare de suflete este un foarte important fel de lucrare personală, și deci valoarea ei nu trebuie uitată. Un creștin cu adevărat lucrător, își face ca regulă să scrie o asemenea scrisoare în fiecare zi. Unele scrisori sunt scrise la străini, altele la prieteni. Unele călătorească până în țări depărtate, în timp ce altele merg să ajute sau să mângâie pe cineva din apropiere la care, din lipsă de timp, nu se poate duce să-l vadă. Numai acolo sus vom vedea binecuvântarea unei asemenea lucrări consfințite. Dece nu s'ar grupă mai mulți Misionari Voluntari în jurul acestei lucrări? Se poate că din pricină că unii membri ai grupei de lucrare personală nu sunt și membri ai grupei de corespondență, ei poate își închipuie că această corespondență câștigătoare de suflete nu trebuie făcută decât de grupa de vânzare a literaturii și de corespondență.

Revista „Personal Work” spune următoarele, privitor la scrisorile câștigătoare de suflete:

„O metodă cu adevărat efectivă și aducătoare de succes este corespondența; însă ea trebuie să insuflă acelaș spirit ca și efortul făcut personal. Pavel accentuează foarte mult asupra spiritului și motivului scrisorilor sale, dând la iveală și secretul puterii lor. Acelaș spirit care este așa de efectiv într'o conversație personală să fie pus într'o scrisoare. De fapt, este cât se poate de adevărat că unii pot să-și exprime reala povară ce o simt pentru un suflet, cu mai multă ușurință și putere printr'o scrisoare decât prin cuvinte vorbite direct”.

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 1 — 1 Ianuarie, 1927.

Lucrarea de predicare a lui Petru și Pavel.

Textul biblic : Fapt. 9, 23—43.

De memorizat : „Cel ce ne prigonă odi-nioară, acum propovăduiește credința, pe care căută s'o nimicească odinioară.” Gala-teni 1, 23.

1. Evreii cari auziau pe Saul predicând, erau foarte mult surprinși. Ei mai întrebau dacă nu el eră bărbatul care venise la Damasc să lege pe acei cari credeau în Isus, și să-i readucă la Ierusalim pentru a-i pune în închisoare. Saul le arată pentru ce crezū în Isus, și în timp ce unii vedeau că el predică adevărul, mirarea altora se schimbă în ură, aceeaș ură pe care evreii o dovediseră față de Isus.

2. Pentru a-și scăpa viața, Saul fugise din Damasc. El merse într'un ținut numit Arabia, unde stătū mai multă vreme studiind Scripturile și rugându-se lui Dumnezeu cu căldură, pregătindu-se astfel cât mai bine pentru lucrarea Sa. Domnul auzi rugăciunile lui, și îi dădū mult din înțelepciunea și harul Său.

3. După un timp Saul se reintoarse la Damasc și predică cu mare putere. Evreii, plini de mânie își astupară urechile pentru Evanghelie, și „s'au sfătuit să-l omoare; dar uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare. Dar într'o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborit prin zid, dându-l jos într'o coșniță.” Saul, strecurându-se iute pe cărările singuratic, scăpă, și fugi pe lângul, și tristul drum înapoi la Ierusalim.

4. Dar calea nu părea tristă, fiindcă Saul aveă acum o altă experiență deosebită, și eră cu mult mai fericit decât atunci când pornise pe drumul acesta către Damasc. Cum se schimbase Saul! Atunci inima-i eră plină de ură față de Isus și urmașii Săi; acum el iubiă pe Isus ca pe Mântuitorul

său, și consideră pe urmașii Săi ca frații lui. Cu bucurie nădăduiă să întâlnească pe ucenicii persecutați altădată de el.

5. Saul fu foarte dezamăgit când ajunse în Ierusalim. El căută „să se alipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic. Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli, și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăsneală în numele lui Isus.”

6. De cincisprezece zile Saul se află cu ucenicii din Ierusalim, la un loc cu Petru. Fără indoeală el învătă dela ei despre lucrurile pe care le făcuse Isus pe pământ, și desigur că se sili să aducă pe vechii săi prieteni dintre evrei, să asculte Evanghelia. Dar vrăjmașii lui Isus erau acum vrăjmașii săi, și ei căutau o ocazie să-l omoare. Ucenicii îl ajutară în ascuns să fugă de grabă la Cezaria, unde luă o barcă și merse la vechea lui casă din Tars. După aceasta evreii încetară pentru un timp prigonirea ucenicilor, și biserica se bucură de un timp de pace.

7. Petru predică odată într'un loc, apoi într'altul. Odată veni într'un orașel numit Lida, situat aproape cale de o zi de Ierusalim. „Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat. Enea, i-a zis Petru, Isus Hristos te vindecă; scoală-te, și fă-ți patul. Și Enea s'a sculat îndată. Toți locuitorii din Lida și din Saronă, l-au văzut, și s'au întors la Domnul.”

8. La vreo nouă mile de Lida, pe o râpă înaltă, lângă mare, eră orașul Iope. „În Iope, eră o ucenică numită Tabita, nume, care în tălmăcire se zice Căprioară. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii (ajutorarea săracilor). În vremea aceea, s'a îmbolnăvit, și a murit. După ce au scaldat-o, au pus-o într'o odaie de sus.

9. „Fiindcă Lida eră aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimes doi oameni la el, să-l roage : Nu

Corneliu și Petru.

Textul biblic: Fapt. 10, 1—23.

De memorizat: „Rugăciunile și milosteniile tale s'au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele,” Fapt. 10, 4.

1. În cetatea Cezareii, pe coasta mării, erau așezați mulți ostași. Acești ostași erau împărțiți în companii, sau grupe, de câte o sută de oameni. Căpitanul fiecărei grupe avea numirea de sutăș. Unul din acești sutăș se numia Corneliu, și în grupa sa avea o sută de italieni. De aceea grupa sa se numia grupa „Italiană”.

2. Corneliu era un om bun, și „temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui”. El nu era evreu, și se trăgea din păgâni, totuși aflase ceva despre Dumnezeu și căuta să I se închine. Corneliu avea milă de săraci și-i ajuta mult.

3. Într-o după amiază, pe la ora trei, când Corneliu se ruga, văzu „un înger al lui Dumnezeu” că a intrat la el, și-a zis: Corneliu! Corneliu s'a uitat țintă la el, s'a înfricoșat, și a răspuns: Ce este Doamne? Și îngerul i-a zis: Rugăciunile și milosteniile (daruri pentru săraci) tale s'au suit înaintea lui Dumnezeu, și El și-a adus aminte de ele. Trimete acum niște oameni la Iope, și chiamă pe Simon, zis și Petru. El găzduște la un om, numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci.”

4. Asemenea unui bun ostaș, Corneliu ascultă îndată și întocmai. „Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale și un ostaș cucernic din aceia cari-i slujiau în tot timpul; și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.”

5. Nu trebuie să ne mire că și Petru primise instrucțiuni dela Domnul; căci atunci când Dumnezeu trimete pe cineva la altul după ajutor, El pregătește pe celălalt să-i dea ajutorul. Diferitele părți ale planului Său se potrivesc foarte bine când vin una lângă alta.

pregetă să vii până la noi. Petru s'a sculat, și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au inconjurat plângând, și i-au arătat hainele și cămășile, pe cari le făcea Căprioara pe când era cu ele.

10. „Petru a scos pe toată lumea afară a îngenunchiat și s'a rugat; apoi, s'a întors spre trup, și a zis: Tabita, scoală-te? Ea a deschis ochii, și, când a văzut pe Petru, a stătut în sus. El i-a dat mâna, și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve, și le-a pus-o înainte vie.”

11. „Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul. Petru a rămas multe zile în Iope la un tăbăcar, numit Simon.”

Intrebări.

1. Cum au privit evreii noul fel de viață al lui Saul?

2. Ce a făcut Saul?

3. Unde s'a reîntors Saul? Ce s'a întâmplat cu el?

4. Cum se simți Saul în această călătorie? Ce schimbare se întâmplase, în Saul? Spre ce lucru nădăjduia cu bucurie?

5. Ce dezamăgire avu Saul când ajunse în Ierusalim? Ce făcu Barnaba?

6. Cât timp stătu Saul în Ierusalim? Gal. 1, 17. Cu cine locuî acolo împreună? Ce a făcut Saul acolo? Dece nu a putut stă mai mult în Ierusalim? Unde a fugit de grabă? De ce lucru s'a bucurat biserică din Ierusalim?

7. Ce a făcut Petru?

8. Ce alt oraș se află doar la câteva mile depărtare? Cine trăia acolo? Ce știi despre ea?

9. Ce făcură ucenicii din Iope? Cum le-a ascultat Petru cererea? Ajungând la casa Căprioarei, ce i-au arătat?

10. Ce făcu Petru?

11. Ce rezultat a avu această minune? La cine stătu Petru mai multe zile?

6. In timp ce servii lui Corneliu se apropiau de Iope, a doua zi, Petru se sui pe scara casei lui Simon până pe acoperișul neted, unde fiind liniștit, se rugă. Aceasta se întâmplă aproape de amiază, și Petru flămânzise tare. In timp ce mâncarea eră gata, avu loc ceva deosebit. Petru nu mai putu să distingă lucrurile din jurul său, și văzu „cerul deschis, și un vas ca o față de masă mare, legată la cele patru colțuri, coborindu-se și slobozindu-se in jos pe pământ. In ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului. Și un glas i-a zis; Petre, scoală-te și mănâncă.”

7. Deși Petru eră foarte flămând, totuș nu putea să se gândească să mănânce unele lucruri pe cari totdeauna le socotise că nu sunt bune pentru mâncare. De aceea răspunse: „Nicidecum, Doamne; căci niciodată n'am mâncat ceva spurcat sau necurat. Și glasul i-a zis iarăș a doua oară: Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat. Lucrul acesta s'a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăș la cer.”

8. Petru fu foarte turburat din pricina acestei viziuni. El își dădu seama că Domnul dorește să-l învețe ceva ce el nu înțelesese încă. In timp ce se gândia la cele petrecute, „iată, că oamenii trimesi de Corneliu, întrebând la casa lui Simon, au statut la poartă, și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduște acolo.”

9. Spiritul Sfânt spuse lui Petru: „Iată că te caută trei oameni; scoală-te, poșoară-te și du-te cu ei, fără șovăire, căci Eu i-am trimes. Petru deci s'a pogorit, și a zis oamenilor acelora: Eu sunt acela, pe care-l căutați, ce pricină vă aduce?”

10. Acei oameni ii spuseră despre Corneliu și că un inger l-a anunțat să trimeată după Petru ca să vină să-i predice. Petru știa că însăș evreii dela Ierusalim cari credeau in Isus ar fi socotit ca un păcat dacă el se ducea in casa unui păgân, din pricină că evreii desconsiderau pe oamenii din alte neamuri și nu vroiau să aibă nici o legătură cu ei.

11. Inșă Petru își dădu seama că trebuie să asculte de cuvintele Spiritului Sfânt. Deaceea invită pe cei trei bărbați să vină înăuntru, și aceștia stătură acolo in noaptea aceea. In dimineața următoare porni de grabă cu ei la Cezarea, luând cu el șase frați evrei din Iope cari să fie martori tuturor pentru cele ce aveau să se vorbească și să se facă.

Intrebări.

1. Cine erau așezați in Cezarea? Ce știi despre ei și despre conducătorii lor?

2. Ce poști spune despre Corneliu?

3. Ce se întâmplă într'o după amiază? Ce-i spuse ingerul?

4. Cu câtă amănunțime ascultă Corneliu de cuvintele ingerului? Câți servi trimise Corneliu la Iope? Ce le spuse?

5. Ce nu trebuie să ne mire? Ce fac diferitele părți ale planului Domnului?

6. Ce făcea Petru in timp ce servii lui Corneliu se apropiau de Iope? Ce s'a întâmplat? Ce-i spuse ingerul?

7. Deși Petru eră flămând, totuș ce răspunse? Ce i-a spus glasul din nou? De câte ori s'a repetat? Unde a fost ridicat vasul?

8. Cum se simți Petru din pricina celor văzute? Cine sosi, in timp ce se gândia la cele petrecute? De cine întrebă?

9. Ce spuse Spiritul Sfânt lui Petru? Ce făcu Petru? Ce spuse el acelor oameni?

10. Ce li spuseră acei oameni? Ce ar fi putut face cu siguranță evreii credincioși din Ierusalim? Cum priveau ei pe oamenii de alte naționalități?

11. Ce a făcut pe Petru să invite pe bărbați in casă? Ce făcu in dimineața următoare? De ce luă și alți oameni din Iope cu el?

12. Ce învățatură putem scoate din textul de memorizat?

Evanghelia predicată și neamurilor.

Textul biblic : Fapt. 10, 24—48.

De memorizat : „In adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor.” Fapt. 10, 34.

1. Petru și cei șase frați din Iope se întoarseră la Cezarea cu solii lui Corneliu. A doua zi ajunseră în cetate. „Corneliu îi așteptă cu rudele și prietenii de aproape, pe cari-i chemase”. Sutașul roman era așa de sigur că Dumnezeu poartă de grije și că Petru va veni, încât își invitase rudele și prietenii acasă la el, pentru ca și ei să poată afla despre veștile cele frumoase ale mântuirii.

2. În acest ținut era obiceiul să se plece înaintea unui prinț sau unui mare conducător. Corneliu nu socoti pe Petru ca un oaspete obișnuit, ci ca pe o persoană ce-i fusese trimeasă de Dumnezeu cerului. „Când era să între Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s'a aruncat la picioarele lui, și i s'a închinat”. Petru știă că nu lui trebuie să i se'nchine, așa că s'a aplecat repede, „l-a ridicat, și a zis: Scoală-te, și eu sunt om! Și vorbind cu el, a intrat în casă, și a găsit adunați pe mulți.”

3. Când Petru fu introdus la prietenii lui Corneliu, el zise: „Știți că nu este îngăduit de Lege unui Iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam, sau să vină la el, dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat. Deaceia am venit fără cârtire când m'ați chemat; vă întreb dar, cu ce gând ați trimis după mine?”

4. Cuvintele lui Petru arată clar că el înțelesese scopul viziunii depe acoperișul casei. El cunoscă acum că trebuie să iubească nu numai pe evrei ci pe toți oamenii, după cum făcū Isus. Niciodată mai înainte nu înțelesese iubirea Mântuitorului pentru toți oamenii și că El își dăduse viața pentru orice om.

5. Ca răspuns la întrebarea lui Petru,

dece au trimis după el, Corneliu spuse că i s'a arătat un înger și i-a spus să trimeată după Petru, spunându-i deasemenea și locul exact unde se găsiă Petru. După aceasta spuse: „Am trimis îndată la tine, și bine ai făcut că ai venit. Acum dar, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne spui!

6. „Atunci Pentru a început să vorbească, și a zis: În adevăr văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El, și trăește în neprihănire este primit de El”. Atunci Petru le spuse ca să asculte despre Isus cel care S'a născut într'o iesle, și să știe că atunci când Se mări fu botezat de Ioan și începū să predice.

7. Petru putū să le spună cece văzuse el însuș, căci el fusese cu Isus pe când mergeă în tot locul făcând bine și vindecând boale. El le spuse cum evreii pironiseră pe Isus pe cruce; cum fusese immormântat; și cum după trei zile, Dumnezeu îl înviase, și că atât el cât și ceilalți apostoli îl văzuseră și mâncaseră cu El după ce ieșise din mormânt.

8. Apoi Petru le arată ce scriseseră profeții că aveă să facă Fiul lui Dumnezeu, și le dovedi că Isus era Acela spre care priviau ei, și că toți cari cred în El vor primi iertarea păcatelor. Aceste vești ale Evangheliei aduseră mare bucurie lui Corneliu și prietenilor săi.

9. „Pe când roștiă Petru cuvintele aceastea, S'a pogorit Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul”. Evreii cari veniseră din Iope cu Petru, erau foarte mirați, „când au văzut că darul Duhului Sfânt s'a vărsat peste neamuri. Căci îi auziseră vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu.” În ziua de Rusalii, când Spiritul Sfânt venise peste apostoli, ei fusese în stare să predice Evanghelia în limbi pe cari nu le învățaseră niciodată. Acum acești credincioși dintre neamuri primiseră aceeaș binecuvântare.

10. Când Petru văzū că Dumnezeu aduse neamurilor acelaș eveniment pe care tot El

il dăduse și evreilor, Petru zise : „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, cari au primit Duhul Sfânt ca și noi? Și a poruncit să fie botezați în numele Domnului.”

11. După aceasta, neamurile din Cezarea rugară pe Petru să mai stea între ei câtva timp, ceea ce și făcu. Din acest început, s'a dezvoltat o mare lucrare în această cetate păgână, și mulți au fost aduși să creadă în Isus.

Intrebări.

1. Cine merșeră cu solii lui Corneliu? Ce știi despre așteptarea lui Corneliu?
2. Ce poți spune despre obiceiul finutului aceluia? Ce s'a întâmplat când Petru ajunse la casa lui Corneliu?
3. Ce a spus Petru?
4. Ce înțelese Petru prin viziunea ce-i fusese dată pe acoperișul casei?
5. Ce explicare dădu Corneliu? Pentru ce motiv se adunaseră toți?
6. Când Petru își începă predica, ce spuse mai întâi? Textul de memorizat. Ce le spuse Petru că trebuie să asculte despre Isus?
7. Ce putu spune Petru despre Isus?
8. Ce le mai vorbi Petru? Cum primi Corneliu și prietenii săi veștile cele bune?
9. Ce se întâmplă în timp ce Petru încă vorbi? Ce miră mull pe evreii cari veniseră din Iope? Ce auziră ei că fac neamurile? Când mai văzuseră aceeaș binecuvântare revărsată?
10. Ce întrebare puse Petru? Se împotrioi cineva la botezarea acestor credincioși dintre neamuri? Ce spuse Petru să se facă în numele Domnului?
11. Ce rugară neamurile pe Petru? Din acest început ce s'a dezvoltat?

Lecțiunea 4 — 22 Ianuarie, 1927

Petru istorisește întâmplarea sa; Evanghelia cuprinde Antiochia.

Textul biblic: Fapt. 11.

De memorizat: „Mâna Domnului eră cu

ei, și un mare număr de oameni au crezut.” Fapt. 11, 21.

1. Deși Ierusalimul eră la o mare depărtare de Cezarea, ucenicii de acolo auziră numai decât că unii dintre neamurile din cetatea păgână auziseră despre Isus și crezură în El. În orice caz, aceasta nu-i bucură, și socotiau că Petru a făcut un lucru rău vizitând pe Corneliu, și mâncând cu neamurile. Ei simțiră la fel cum simțise și Petru înainte de a avea viziunea de pe acoperișul casei. Ei aveau nevoie să-și umple inimile cu o mai mare parte din iubirea lui Isus, așa încât să poată iubi pe oamenii din toate neamurile.

2. Când Petru se întoarse la Ierusalim, frații îl invinuiră de cele ce făcuse. Petru începă dela primele întâmplări, și le spuse întreaga istorie cum se rugă în Iope; cum văzū vasul acela coborându-se plin cu animale, păsări și târătoare; cum auzi glasul spunându-i: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă”; cum răspunsese: „Nicidecum, Doamne; căci nimic spurcat sau necurat n'a intrat în gura mea”; cum glasul spuse de trei ori: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat”.

3. Apoi le spuse cum au venit să-l caute trei bărbați din partea lui Corneliu, și că Spiritul Sfânt l-a îndemnat să meargă cu ei; Petru spuse cum Corneliu fusese vizitat de un înger, ce-i zisese: „Trimite la Iope, și chiamă pe Simon, zis și Petru, care-ți va spune cuvinte prin cari vei fi mântuit tu și toată casa ta”; și cum Spiritul Sfânt veni peste neamuri în timp ce le predică.

4. După aceasta Petru spuse: „Deci, dacă Dumnezeu le-a dat acelaș dar, ca și nouă, cari am crezut în Domnul Isus Hristos; cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu.” Când ei auziră toate aceste lucruri, ucenicii nu mai putură să-l invinuiască, și începură să mărească pe Dumnezeu, zicând: „Dumnezeu a dat și neamurilor pocăință, ca să aibă vieată”.

5. Biserica din Ierusalim eră foarte mult turburată, căci mai marii preoților și conducătorii căutau să omoare pe toți cari cre-

deau în Isus. Pentru a-și scăpa viețile, mulți părăsiră Ierusalimul și plecară în alte cetăți. Mulți umblau „până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și propovăduiau Cuvântul numai la Iudei”.

6. Unii dintre acești bărbați ce se împraștiaseră prin alte țări, veniră din insula Cipru și orașul Cirena din Africa. Nu ni se spune numele lor. Când au venit în Antiohia, ei „au vorbit și Grecilor (neamurilor), și le-a propovăduit Evanghelia Domnului Isus. Mâna Domnului eră cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s'au întors la Domnul.

7. „Vestea despre ei a ajuns la urechile bisericii din Ierusalim, și a trimis pe Barnaba până la Antiohia; când a ajuns el, și a văzut harul lui Dumnezeu, s'a bucurat”. Barnaba incurajă pe credincioșii din Antiohia, căci el „eră un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod se adăugă la Domnul.”

8. Lucrarea creștea așa de iute încât Barnaba simți nevoia unui ajutor. Cine ar fi fost mai potrivit pentru acest loc decât Saul, acela pe care Dumnezeu îl pregătise îndeosebi pentru predicarea Evangheliei la neamuri? Barnaba se gândi la el, și porni îndată spre Tars, la opt mile depărtare, pentru a-l căuta. Cu câțva timp mai înainte, Saul fugise la Tars pentru a-și scăpa viața din mâna evreilor dela Ierusalim.

9. Când Barnaba găsi pe Saul, „l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările bisericii, au învățat pe mulți oameni”. Urmașii lui Hristos au fost numiți pentru prima oară creștini, în Antiohia, și de atunci înainte toți cari credeau în El purtau acest nume frumos.

10. În timpul acesta profeții Domnului veniră din Ierusalim la Antiohia, și unul, al cărui nume eră Agab, le spuse, prin puterea Spiritului, că va veni o mare foamete. Foamețea veni, și timp de trei ani nu crescă nimic, așa că poporul suferiă mult din pricină că nu puteau să-și procure hrană suficientă. „Ucenicii au hotărât să trimeată, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților,

cari locuiau în Iudea, ceea ce au și făcut și au trimis acest ajutor la presbiteri prin mâna lui Barnaba și a lui Saul”.

Intrebări.

1. La ce depărtare de Ierusalim se găsiă Cezarea? Între cincizeci și șasezeci de mile. Cari erau gândurile ucenicilor din Ierusalim față de Petru? De ce lucru aveau nevoie?

2. Istoriseste viziunea lui Petru, pe acoperișul casei.

3. Ce a spus Petru fraților din Ierusalim?

4. Ce a spus Petru în privința împotrivirii contra lui Dumnezeu? Ce a făcut ucenicii?

5. Ce pricină mare turburare în biserică din Ierusalim? Ce făcură mulți credincioși?

6. Ce au făcut unii ucenici necunoscuți? Care a fost rezultatul?

7. La auzul acestor lucruri, ce a făcut biserică din Ierusalim? Ce știți despre Barnaba?

8. Din pricină că numărul credincioșilor creștea, ce făcă Barnaba?

9. După ce Barnaba găsi pe Saul, ce făcă? Ce nume primă urmași lui Hristos?

10. Cine veni la Antiohia? Ce le spuse? Ce au făcut ucenicii pentru ceică suferiau în Iudea?

—
Lección 5 — 29 Ianuarie, 1927.

Moartea lui Iacob; Liberarea lui Petru din închisoare.

Textul biblic: Fapt. 12.

De memorizat: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voiu teme: ce mi-ar putea face omul?”

1. În primele timpuri când ucenicii predicau Evanghelia, eră un rege numit Irod Agripa, ce guvernă peste oamenii din acel loc. Irod doriă foarte mult să se facă plăcut evreilor, fiindcă de obicei evreii nu priviau

bine pe regi și de aceea făcea răscoală. Acest rege înțelise îndată că marii preoți și evreii bogăți urau pe acei cari credeau în Isus; și fără a mai cerceta să afle dacă erau oameni buni, el începù să-i prigonească. Întâiu, „a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan”. Iacob fusese vechiul tovarăș de pescărie al lui Petru când Isus îi chemă pe amândoi să-I urmeze. Din pricină că Irod văzù că ceea ce săvârșește „place Iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru”.

2. Se poate că Irod auzise cum odată apostolii scăpaseră din închisoare (Fapt. 5, 17—20), așa că se hotărî ca de data aceasta să nu-i scape Petru. El alese șasesprezece soldați să păzească închisoarea, câte patru la fiecare schimb. Două lanțuri de fier erau folosite pentru a lega mâinile lui Petru de mâna câte unui soldat ce eră așezat într'o parte și alta a lui. Alți doi soldați păzeau ușile.

3. În timp ce Petru eră ținut în închisoare, „biserica nu încetă să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el”. Ziua omoririi lui Petru eră hotărîtă. În noaptea dinaintea acelei zile, „Petru dormiă între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri; și niște păzitori păziau temnița la ușă.

4. „Și iată, un înger al Domnului a stă-tut lângă el pe neașteptate, și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: Scoală-te, iute! Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini. Apoi îngerul i-a zis: Incinge-te, și leagă-ți încălțăminte. Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: Imbracă-te în haină, și vino după mine. Petru a ieșit afară, și a mers după el, fără să știe (să-și dea seama) dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie.”

5. Îngerul conduse pe Petru afară dintre ce-i doi ostași, îl trecù de cameră și straja dintâia, apoi și de a doua. După aceea „au ajuns la poarta de fier, care dă în cetate, și ea li s'a deschis singură; au ieșit, și au trecut într'o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.

6. „Când și-a venit Petru în fire, a zis:

Acum văd cu a'evărat că Domnul a trimes pe îngerul Său, și m'a scăpat din mâna lui Irod”. Petru se gândi ce să facă mai de grabă. El socoti că trebuie mai întâiu să facă cunoscut prietenilor săi că eră în siguranță, și că după aceea trebuie să meargă departe, într'un loc unde Irod nu-l poate găsi.

7. „S'a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, . . . unde erau adunați mulți laolaltă, și se rugau. A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e. A cunoscut glasul lui Petru; și, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înlăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții.”

8. Această grupă de credincioși ce se rugau fu așa surprinsă încât cu greu putù să creadă ce spuse Roda. „Petru însă bateă mereu. Au deschis, și au rămas incremenți când l-au văzut. Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță, și a zis: Spuneți lucrul acesta lui Iacob și fraților. Apoi a ieșit și s'a dus într'alt loc”. Acest Iacob eră un frate vitreg al lui Isus.

9. „Când s'a făcut ziuă, ostașii au fost într'o mare fierbere, ca să știe ce s'a făcut cu Petru. Irod, după ce l-a căutat în toate părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori, și a poruncit să-i omoare.”

10. Vicleanul Irod se duse în Cezarea. „Într'o zi anumită, Irod s'a imbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc, și le vorbiă. Norodul a strigat: Glas de Dumnezeu, nu de om!” Irod știă că aceasta nu eră adevărat, deși îi plăcea mult. „Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentrucă nu dăduse slavă lui Dumnezeu; și mâncat fiind de viermi murii”. Ni se spune că acelaș înger care scăpase pe Petru din închisoare, fu trimes să lovească pe Irod.

11. După moartea lui Irod lucrarea lui Dumnezeu crescù foarte iute. După ce aduseră săracilor din Ierusalim darurile creștinilor din Antiochia, Barnaba și Saul se reintoarseră în Antiochia luând cu ei pe un

tânăr numit și Ioan și Marcu, vărul lui Barnaba.

Intrebări.

1. Cine eră rege în timpul lucrării de predicare a primilor creștini? Ce făcù el?

2. Ce se poate că auzise Irod? Ce se gândi să facă?

3. Ce făceau credincioșii? Ce zi eră hoțărâtă? Cum își petrecù Petru ultima noapte?

4. Ce s'a întâmplat în ultima noapte?

5. Cum fu scos Petru din închisoare? Apoi ce a făcut Ingerul?

6. Ce a'zis Petru când și-a venit în fire? Ce s'a gândit el?

7. Unde a mers Petru? Ce s'a întâmplat acolo?

8. Cum au primit ucenicii cuvintele lui Roda? Cum s'au încredințat că este Petru? Ce le spuse el? Ce text a adevărit Petru? De memorizat.

9. Ce s'a întâmplat când s'a făcù ziua?

10. Ce a avut loc în ziua următoare? Dece a lovit Dumnezeu pe Irod cu o boală de moarte? Ce ni se spune despre Ingerul care lovi pe Irod?

11. Ce este spus despre lucrarea lui Dumnezeu după moartea lui Irod? Cu ce misiune fuseseră trimiși Barnaba și Saul? Unde se reîntoarseră acum? Cine merșeră cu el?

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membru: ȘT. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 8.—Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

CURIERUL

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar“, sunt rugați să caute răspunsurile în Biblie și să ni le trimeată.

21. Unde stă scris despre doi argintari: unul lucră cu pietre de clădire; iar altul în argint?

22. Cine au infometat și au insetat neforțați de nimeni numai din ură contra adevărului și totuș nereușind în planul lor?

23. Unde se vorbește despre descoperirea unui mare necunoscut?

24. Cine s'a considerat mai înțelept chiar și decât Daniel?

25. Care poruncă a Scripturii se aminteste de șase ori în Noul Testament?

26. În cari nouă ocaziuni Și-a dovedit Isus calitatea Sa de Domn al naturii?

27. Ce cuvinte profetice de îmbărbătare, sunt amintite de șase ori în Noul Testament?

28. Ce cuvinte profetice de intristare sunt amintite în Noul Testament de șase ori?

29. Unde stă scris despre 27 bărbați numiți astfel: doi cu numele Caleb, trei cu numele Ioab, patru cu numele Iosif, cinci cu numele Hesei, șase cu numele Ioaș și șapte cu numele Ionatan?

30. În care parte a Scripturii sunt amintite diferite proverbe?

Răspunsurile

La întrebările din „Curierul Misionar“
No. 11.

13. Faraon: 2 Moisi 8, 8; Izrail: 4 Moisi 21; 7; Ieroboam: 1 Regi 18, 6.

14. Faptele Apost. 8, 24.

15. Abraam; Lot; Reguel și Șunamita.

16. Marta; Lidia; Gaiu; Publius și oame-nii din Malta.

17. 5 Moisi 9, 9. 18.

18. Debora : 1 Moisi 35, 8 și Judec. 4, 4.
 19. Gadarenii : Luca 8, 37.
 20. Fapt. Apost. 2, 29 și 7, 8.

Au deslegat 5 întrebări : Gheorghică Mihalache ; Eufrosina Săvescu, *Loco*; Ioan Liga, *Mălușteni-Covurlui*; Ion I. Drăguț, *Murgașiu-Dolj*.

Au deslegat 4 întrebări : Enovk Stefanian, *Loco*; Fică Dumitrescu, *Cioara Doicești-Brăila*; Tincuța I. Stănescu, *Pitești*; Vasile Sibianu, *Buciument-Dâmbovița*; Nicolae I. Moraru, *Craiova*; Florea C. Zamfir, *Bujoru-Vlașca*.

Au deslegat 3 întrebări : Gh. V. Lichințeanu, *Loco*; Fl. D. Răceală, *Băduleasa-Teleorman*; Marcu St. Diaconu, *Moreni-Dâmbovița*; Anicuța Oacheșu și Aurica Grassu, *Ciupercenti-Vechi, Dolj*.

Au deslegat 2 întrebări : Maria Hotăran, *Loco*; Oprica F. Stoicea, *Turnu-Măgurele*; Victor Bălbăie, *Buciument-Dâmbovița*; Dumitru Gurianu; Petre Mihăilescu, *Constanța*; Margareta Nicolescu, *Ploiești*; Ioan V. Nicolai, *R. Sărat*; Șerban și Const. Gheorghică, *Viziru-Brăila*.

Au deslegat o întrebare : Mih. M. Jorga și Ec. P. Marinescu, *Putineiu-Teleorman*; Galina Apostolescu și Elena Spiridon, *Buciument-Dâmbovița*; Ștefan I. S. Iovan și Ioniță D. Vișan, *Moșafei-Dolj*; Moraru Gh. Matei, *Ploiești*; Zoe Al. Ionescu; Dumitrică N. Chiriac, *Tâmboești-R. Sărat*; Ana Popovici, *Iași*; Ioan Petraș, *Șepreuș-Arad*.

Răspunsurile la întrebările din „Curierul Misionar”, No. 12 vor apare în No. 2|1927.

Toți deslegătorii sunt rugați să ne trimeată răspunsurile la timp, altfel nu vor putea vedea reușita muncii lor. Se vor trimete pe adresa: Red. „Curierul Misionar”, cu mențiunea pe plic: RĂSPUNSURI.

Atragem atențiunea Onoraților noștri Ceteritori, abonați și tuturor persoanelor cari trimit sume, să specifice fie prin scrisoare fie în dosul cuponului dela mandat,

scopul pentru care trimete suma la Editura Cuvântul Evangheliei.

Caut doi lucrători cismari necăsătoriți, cunoscând tâlpuitul și richtuitul. Pretențiunile se vor adresă în scris la cismăria și pielăria Florea Zamfirescu, Str. Târgului No. 116, Bals, jud. Romanați. 1—2

Caut soră indiferent etate, să priceapă la toate. Salar până la 1000 Lei. S. Pleșoianu. Candiano Popescu No. 12. Ploiești.

Caut frate, meșter spălător-chimic și călător. Leafă bună. Sabatul liber. Adresa: Gancio Gospodinof & Co. Bazargic, Str. Al. I. Cuza No. 15,

Caut frate cofetar pentru conducerea unei cofetării și o soră de a da ajutor la vânzare. Ambii să cunoască limba română și maghiară. Deasemenea și un ucenic în etate de 15 ani. A se adresă la cofetăria Rudolf Weiss, Diciosănmartin, Str. Regele Ferdinand I. No. 14. 2—2

Vând sau inchiriez la poziție admirabilă 7 camere, antreu, lângă pădure în Poiana Țapului. Adresa Mihail Toth Pal, Str. D-r Kremnitz, Poiana Țapului.

STRAJA DIMINEȚII. Ianuarie 1927.

Puterea Cuvântului.

1. Ebr. 4, 12

Puterea Cuvântului.

2. Ps. 53, 6.
 3. 2 Petr. 3, 5.
 4. 1 Petr. 1, 24, 25.
 5. Luca 4, 4.
 6. Ioan 15, 3.
 7. Ioan 17, 17.
 8. Eies. 6, 17.

Inspirația ei.

9. 2 Tim. 3, 16, 17.
 10. 2 Petr. 1, 21.
 11. Zah. 7, 12.
 12. Ebr. 1, 1, 2.
 13. 1 Cor. 2, 13.
 14. 1 Tes. 2, 13.
 15. Apoc. 1, 19.

Descoperă pe Hristos, Cuvântul vieții.

16. Apoc. 19, 13.
 17. Ioan 1, 14.
 18. Ioan 1, 18.
 19. 1 Petr. 1, 11.
 20. Deul. 18, 15.
 21. Ioan 5, 46.
 22. Ioan 5, 39.

Gălauză creștinului.

23. Ps. 119, 105.
 24. Ps. 119, 24.
 25. Col. 5, 16.
 26. 2 Tim. 3, 15.
 27. Ps. 119, 11.
 28. Isa. 50, 21.
 29. Ioan 6, 65.

Evenimente prezioe.

30. Amos 5, 7.
 31. 2 Petr. 1, 19.